

MINISTEREN FOR
UDVIKLINGSBISTAND

Dato 18. maj 2011

Kære Tore Rasmussen.

Tak for dit brev af 15. april 2011, der stiller en række spørgsmål til omlægningen af dansk bistand fra bilateral bistand til multilateral støtte gennem Fast Track Initiative (FTI).

Jeg påskønner, at Uddannelsesnetværket følger udviklingen i dansk bistand til uddannelse så tæt og lægger op til en konstruktiv dialog om, hvordan vi bedst udnytter de danske bistandsmidler.

Jeg er glad for, at vi deler den grundlæggende opfattelse af, at uddannelse er en forudsætning for personlig frihed, og at friheden til at træffe et individuelt informeret valg er afgørende for udviklingen i de demokratiske, sociale og økonomiske processer i et samfund.

Jeg er imidlertid ikke enig i din påstand om, at beslutningen om omlægning af den danske bistand til uddannelse vil indebære en dramatisk reduktion af de samlede midler. For det første er der i de tal, du nævner, indregnet den almindelige udfasning af bistandssamarbejdet med Nicaragua, Bolivia og Bhutan, samt udfasningen af bistanden til uddannelse i Mozambique, der er en konsekvens af den mozambikanske regerings opfordring til, at Danmark fokuserer på sundhedssektoren.

Derudover har Danmark allerede i 2011 (og ikke først i 2012 som nævnt i dit brev) øget sit bidrag gennem FTI til 270 mio. kr. Pengene er allerede udbetalt, og det er min hensigt at fastholde dette høje niveau i de kommende år.

Der gives desuden støtte til bilateral uddannelse til andre lande end de tidligere programsamarbejdslande, og det, forudser jeg, vil fortsætte, formentlig endda øges. Det gælder således Pakistan, Burma, Sudan og Somalia.

Tore Rasmussen
Danmarks Lærerforening
Vandkunsten 12
1467 København K

De tal der fremgår af Finanslov 2011 for de kommende år, de såkaldte budgetoverslagsår, er som bekendt ikke nødvendigvis de endelige.

Alt i alt vil Danmark derfor også i de kommende år levere et meget væsentligt bidrag til den internationale uddannelsesbistand og helt i overensstemmelse med min opfattelse af uddannelse som forudsætning for udvikling.

Hvad angår dit næste spørgsmål om, hvordan en nedskæring på 30% kan føre til, at flere børn kommer i skole, deler jeg som ovenfor nævnt ikke præmisserne for dette spørgsmål.

Når du afslutningsvis efterlyser dokumentation for, at FTI skulle levere bedre uddannelsesbistand end Danmark, må vi konstatere, at Danmark gennem FTI når nogle lande, som det ville være vanskeligt for os at arbejde i bilateralt. FTIs stigende fokus på skrøbelige stater betyder, at en væsentlig del af de midler, der kanaliseres gennem FTI, går til lande, hvor der er allermest behov for bistand til uddannelse, og hvor vi kan gøre en meget markant forskel med de danske bidrag. Som et helt konkret mål for resultaterne af FTI støtten, vil jeg nævne, at andelen af børn, der afslutter primærskolen i de lande, der støttes af FTI, er steget fra 57% i 2000 til 72% i 2008. Vi har begrundet håb om, at denne meget positive udvikling vil fortsætte i de kommende år, så endnu flere børn kommer i skole og gennemfører grundskolen.

Gennem vores meget markante bidrag til FTI er Danmark en betydelig donor, der bliver lyttet til i tilrettelæggelsen af FTI bistanden, og Danmark har f.eks. spillet en helt central rolle i processen omkring tilrettelæggelsen og opfølgningen på den uafhængige evaluering, du nævner. Med forhøjelsen af den danske støtte til 270 mio. kr. i 2011, er Danmark nu blandt de fem største donorer til FTI, og sammen med vores nordisk-irske valggruppe (Danmark, Sverige, Norge og Irland) står vi for i alt 20% af de samlede FTI midler.

På denne baggrund, vil jeg fastholde, at regeringen prioriterer bistand til uddannelse endog meget højt, og at vi lever op til såvel vores egne udviklingspolitiske visioner som vores internationale finansielle forpligtelser.

Med venlig hilsen

Søren Pind